

*Nendel lehtedel momendid poloturniiridest, mängudest, mis on taas toonud meeskonnatunnetuse selle isoleeritud rahva sekka. Paremal kaks vaadet steppidele ja turniirikobrunik.*



suutnud triumfeerida hiiglasliku Gobi kõrbe üle.

Mongolite lapsed – nii poisid kui ka tüdrukud – alustavad 40 kilomeetrise ratsakursuse ja -võistlusega, mille nimeks naadams, juba 6–7-aastaselt. Igal suvel osaleb traditsioonilistel kursustel üle 30 000 lapse ning stardijoonel on ligi 1000 hobust korraga, rohkem kui kuskil mujal maailmas. “Siin on viis miljonit hobust,” kordab Christopher Giercke. “Kui ma Mongooliasse tulin, küsisin endalt, miks siin küll polo ei eksisteeri, eriti arvestades tõsiasja, et Tšingis-khaani ajal kasutati polovõistlust ratsatehnika õpetamiseks. Polos on ju tähtis hobuse kiire juhtimine, pidurdamine, kiirendamine, pööramine...” Kümme aastat tagasi leidis Christopher ja Enkhe Giercke ühes sõbra

Kristijan Edwardsiga Genghis Khan Polo Clubi, et levitada seda ajaloolist sporti üle terve maa, kus seni olid hinnas pigem individuaalspordid: loto, vibulaskmine, hobusevõidusõidud.

Keskajal oli polo aga mongolite sõjaväeline harjutus ning koos vallutustega 13. ja 14. sajandil levis ka see sportmäng. Kui Mongoolia alistas Hiina ja Pärsia, saabus ka polo keskaegne tippaeg. Nagu tippudega ikka, vajus seegi mäng vaikselt pärast seda unustusehõlma. Meeskonnamänguna on see aga suurepärase võimalus ühendada omavahel rahvas, kes on harjunud seisma üksi enda eest.

Igal aastal organiseerib Genghis Khan Polo Club võistluseid ja kohtumisi. Väljakul käib ka

rohkest välismaa kapteneid, et anda sellele rahvusvaheline mõõde. Mõned nimed, kes klubi on väisanud: Patrick Guerrand-Hermès, Franck Dubarry TechnoMarine’ist, argentiinlased Alejandro Novillo Atrada ja Martin Aguerre panid aluse sealsele esimesele rahvusvahelisele professionaalsele polovõistlusele. Mongoolia on loomulikult ka suurepärase tingimustega riik, kus ratsasporti harrastada: see on maailmas üks viimaseid paiku, kus puuduvad avalikkusest eraldatud looduslikud alad, nii et hobustega on võimalik pääseda sinna, kuhu loodus ja soov juhatab.

“Loomulikult ei unusta me ka lapsi,” lubab Giercke. “Koostöös Mongoolia poloföderatsiooniga, millele pandi alus alles hiljuti, otsime naa-